

Stivela

Anul VI serie nouă (200)

nr. 41

29 octombrie -
4 noiembrie 1996

12 pagini 500 lei

FONDAT ÎN ARAD ÎN 1931

Ai TBC, rămâi fără casă

cu înmânia de azi, bolnavilor de tuberculoză li se poate întâmpla orice, să rămână fără casă, cum este cazul a nouă bolnavi internați în Spitalul TBC Arad.

Tuberculoza este o boală produsă de Bacilul Koch, care necesită un tratament intensiv de circa trei luni, și care bolnavul ar trebui să urmeze în permanență la domiciliu încă șase luni. Datorită sărăciei și a condițiilor precare, în județul Arad, ca și în alte zone ale României, se constată o recrudescență a tuberculozei. Mai mulți bolnavi, care au avut ghinionul

să se îmbolnăvească de TBC, în timp ce se aflau internați în spital, au avut surpriza să rămână fără locuință. În lipsa unui azil de specialitate, Spitalul TBC Arad este nevoit să-i găzduiască ani de zile.

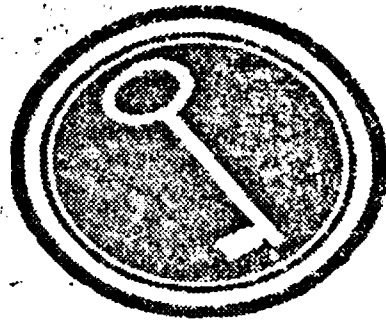
Micoroi Ioan are 38 de ani și a îmbolnăvit de tuberculoză în urmă cu cinci ani, iar soția l-a părăsit, pe motiv că era tebecist. Măciucă Ioan are 37 de ani, nu și-a cunoscut niciodată părinții și a lucrat până când s-a îmbolnăvit, ca șofer. Firma la care lucra a considerat că nu mai este nevoie de un tebecist și i-a luat apartamentul. Măciucă stă de

trei ani în spital, este complet vindecat și și-a cumpărat o carte poștală PROTIV, în speranța că va câștiga premiul cel mare și va putea să ia viața de la capăt. Pe lângă acești doi bolnavi, veterani ai Spitalului TBC Arad, la Sanatoriul TBC din Bulci (județul Arad), mai sînt încă alți șapte bolnavi aflați în aceeași situație, pe care spitalul se vede nevoit să-i găzduiască în continuare, deși bacilul TBC nu mai este contagios. În urmă cu un an, specialiștii în boli pulmonare din România au propus Ministerului

Sănătății să acorde bolnavilor de TBC fără nici un venit un ajutor social echivalent cu jumătate din salariul mediu pe economia națională. Dacă MS ar pune în aplicare propunerea, bolnavii de TBC ar putea fi obligați să-și continue tratamentul la domiciliu, dispărînd astfel riscul de a-i contamina pe oamenii sănătoși. Această metodă este practicală cu succes și în Occident.

Teofil Husar

VOTAȚI
CANDIDATII
CONVENTIEI
DEMOCRATICE

CĂRȚILE POȘTALE PROTIV SE EPUIZEAZĂ ÎN MARE VITEZĂ

Vinzătoarele de la cele 11 oficii poștale din municipiul Arad nu mai pot ține pasul cu vânzarea cărților poștale PROTIV. Zilnic, mii de cărți poștale sînt cumpărate de arădeni, cu speranța că vor obține premiul cel mare.

Șefa depozitului de la Oficiul Poștal Nr. 1 din Arad spune că cererea se găsește rapid, fiind nevoită să se aprovizioneze cu cărți poștale PROTIV zilnic. Motivele pentru care sînt epuizate cărțile poștale sînt diverse. Unii spun că dacă vor câștiga cele 100 de milioane, vor să-și cumpere cărți, iar alții vor dona întreaga sumă Azilului de bătrîni din Arad.

Teo Husar

Argus la PDSR

Fot trecînd pe lângă sediul PDSR, te surprinde mereu o femeie de fotografiile ale lui Ion Iliescu, care ne privește din diferite poziții, în peste 100 de poze. Poze ce întunecă încăperile de la parterul clădirii, poze ce umplu și două panouri, toate strîns pe pînă. Mi-am amintit de legenda lui Argus care, după ce i-au ieșit din ochi și ochii la spate, după alții 100 de ochi. Argus a fost închinat de bătăușul Hera să o păzească pe Io, una dintre fiicele iubite ale lui Zeus, transformată de acesta în vacă, pentru a fi ascunsă de mânia geloasei soții. Hermes îl va ucide pe teribilul paznic, după care Io va fi urmărită de un tăun până în Egipt, unde îl va naște pe părintele Danaidelor. Sutele de ochi iliescieni ce ne urmăresc, în trecerea noastră prin fața sediului PDSR (și nu numai), ne zîmbesc, ne îmbie, ne admonestază să nu uităm a treia oară (contrar Constituției), ca să fie a patra oară la conducere. Desigur, ne considerăm noi, iar dacă nu suntem, ne va surprinde cu tăunii săi, cum tot o pășim de 50 de ani încoace, și lăudându-ne - prin reprezentanții săi - un eventual război civil, să nu suntem ascultători.

H.H.

Asociația Mondială "Pro Basarabia și Bucovina" deplînge cu adîncă mîhnire trecerea într-o veșnică a mîntorului său de Cuvînt întru România, GELLU CARAZA.

Un gîjuluiu, frate devotat, organizator neîntrecut al celor 180 de filiale din România și al Partidului Național al Reîntregirii, vicepreședinte al Consiliului Național Român al "Pro Basarabiei și Bucovinei", om de mare omenie, de rară modestie, de neasemuită hîrnicie și poet prin vocație. Alît de modest, încît în prefața la cartea sa "Pe fluviul timpului", menționa

că, vreme de 45 de ani, a "potrivit cuvinte prin ritm și rimă", fără a avea "pretentie de a fi scris poezie". Ori, în

mină tremurîndă, un plic, rugîndu-mă să nu-l desfac decît acasă. Rînduri omagiale la adresa "Pro

Basarabiei și Bucovinei", pe care le încheia cu această strofă: "Trăiască România unită, neatîrnată! Și-aceasta să ne fie deviza, Frații mei! Și ore de repaos să n'averi niciodată! Pînă vom vedea n'țărîna pe toți dușmanii ei!" În iunie 1996, l-am văzut pentru ultima dată, la el acasă, în Drumul Taberei. Avea deja vocea slăbită și se

Alegeți calea dreaptă

NICOLAE MANOLESCU

Desemnat de Alianța Națională Liberală drept candidatul său la președinție, dl. Manolescu se prezintă:

M-am născut la Râmnicu Vâlcea în 1939. Părinții profesori: Petru Apolzan (1908 - 1986), al doilea din 11 copii ai unui țaran din Marginea Sibiului, și Sabina Apolzan (1909), fiica unui avocat din Râmnicu Vâlcea. În 1953, ca să pot intra la liceu, am fost adoptat de bunicii materni și am luat numele actual, numele de fată al mamei, cu care am semnat ulterior tot ce am

publicat. Amândoi părinții mei se aflau pe atunci în închisoare, pentru singura "vină" de a fi aparținut, imediat după război, Partidului Național Liberal.

Scoala, amînat-o la Sibiu și Râmnicu Vâlcea, iar Facultatea de Filologie, la București. Am fost exmatriculat un an și după absolvire am stat în șomaj un an, din cauza "dosarului". Am făcut cariera universitară, devenind profesor abia în 1990, după ce am fost blocat 20 de ani pe post de lector. În 1974 am obținut, cu peripeții politice, doctoratul în

litere cu o teză despre Titu Maiorescu, critic literar și om politic, care mi-a fost, dinu dacă n-am știut-o de la început, un model în viață.

Am publicat, 20 de cărți de critică și istorie literară, unele premiate de Academia Română și de Uniunea Scriitorilor, și chiar mii de articole. Din 1990 sunt directorul revistei *România literară*. N-am fost membru PCR. După Revoluție, am fost ales președinte al CFSN al Universității București, funcție din care m-am retras cînd FSN

s-a transformat în Partid. Am intrat în viața politică, fără să renunț la profesorat, odată cu Alianța Civică printre fondatorii ei. Ateia m-am numărat. În 1991 am fost ales, la Congresul Alianței Civice, președinte al Partidului Alianței Civice. Din 1992 sunt senator de Sibiu.

Nu mă consider nici un privilegiat, nici o victimă a regimului comunist în care mi-am trăit o bună parte din viață. Am încercat, ca atîția, să fiu cîștit cu mine insumi și să nu fac rău altora."

Pentru Senat

CRISTIAN MOISESCU

Din partea Alianței Naționale Liberele, dl. Cristian Moiescu candidează pentru Senat.

Născut la Covăsinț, în 1946, ca al treilea dintre patru copii ai lui Vasile Moiescu - absolvent al Facultății de Limbi Clasice și al Facultății de Teologie, fost deținut politic.

La rîndul său, licențiat al Facultății de Filologie din Timișoara, profesor de engleză la Liceul Nr. 4, Liceul "Ghiba Birta", lector universitar la Universitatea "Vasile Goldiș". Participant activ la Revoluția din 1989, a fost responsabilul comisiei de învîmînt din CPUN Arad (1989 - 1990). Dezamăgit de orientarea FSN, a demisionat. Președinte al Filialei Arad al Alianței Civice între 1990-91 și membru fondator al PAC, singurul partid al cărui membru a fost vreodată. Timp de patru ani, 1992-1996, a fost primarul Aradului.

Chiar nu se poate?

De ani de zile problema călătorilor cu trenul în zilele de vineri, sîmbătă și duminică pe ruta Arad - Strușaria sau Arad - Gurahonț constituie mai degrabă un chin decît un confort. Trenurile pleacă la orele 14.21, 16.10 și 19.38, sînt super încărcate vinerea. La fel sînt cele care vin duminică. Se cunosc foarte bine lipsurile din țara aceasta. Se cunoaște problema lipsei pieselor de schimb, a vagoanelor învechite și a locomotivelor, care trebuiau demult casate. Vine țarna și te-apucă groaza cînd te gîndești că vești ore în șir în gări, că vei călători în vagoane fără lumină și cu puțînă căldură, înghesuț la maximum. Dacă românul plătește biletul de tren, nu are, oare, pretenția la un minim de confort și respect? Ori poate este confort numai atunci cînd te înghesuț mai rău ca vitele?! Chiar nu se pot suplimenta cu 4-5 vagoane garniturile care circulă pe această ruta în zilele de sîrșit de săptămîină?

Chiar nimic nu se mai poate în România?

Ionel Meches

CORPUL GARDIENILOR PUBLICI ARAD

Buletin de evenimente

A fost recuperată și predată societății "Comfruct" SA Lipova, cantitatea de 1.400 kg porumb știuleți de la Ioan Covaci și Traian Mercea, din localitatea Lipova, care au sustras-o de la societatea mai sus amintită. Cei doi au fost reținuți și predați organelor de poliție. În urma unei acțiuni comune cu organele de poliție din localitatea Simand, a fost identificat și reținut numitul Nicolae Recalo, domiciliat în localitatea Sintana, care, în data de 20 octombrie 1996, a sustras cantitatea de 200 kg nutrețuri concentrate și 700 kg fîn, de la SC "Scinteia" SA. Bunurile sustrate au fost înapoiate societății pagubite.

GELLU CARAZA

(27 aprilie 1924 - 29 septembrie 1996)

Basarabiei și Bucovinei", pe care le încheia cu această strofă: "Trăiască România unită, neatîrnată! Și-aceasta să ne fie deviza, Frații mei! Și ore de repaos să n'averi niciodată! Pînă vom vedea n'țărîna pe toți dușmanii ei!" În iunie 1996, l-am văzut pentru ultima dată, la el acasă, în Drumul Taberei. Avea deja vocea slăbită și se

tinea cu greu pe picioare! Ne-am îmbrățișat "voiniceste", el tremurînd de "durenle de mijloc", cum îmi zicea, iar eu - de tristetea celei din urmă despărțiri. Lăcrămam eu, lăcrăma el, lăcrăma doamna Caraza. Doar Victor Frunză ne îmbărbăta, făcînd-o pe optimistul. Plecarea dintre noi a acestui devotat amator al "Pro Basarabiei și Bucovinei" din România, ca mișcare atotnațională de Reîntregire, lasă un gol irecuperabil în inimile celor care l-au iubit și apreciat. Dormi în pace, Gellule! Nicolae Lupan

Realizări iliesciene

LINII SLABE

Pe ruta Grăniceri - Nădab, trenurile au restricții de viteză, datorită slăbirii liniei. Așa ceva nu se petrece de la o zi la alta, ci de-a lungul anilor. Multe scumpiri ale biletelor de călătorie pe CFR am suportat și mai suportăm, dar se pare banii îi înghite PDSR-ul, în loc ca aceștia să rămână ai CFR-ului. Are nevoie partidulețul acesta de bani grei pentru campania prezidențială și pentru stabilizarea pe viață a parlamentarilor văcăriști, spre nefericirea popoului român.

Chiar dacă slăbesc liniile ferate, podurile, se găuresc șoselele, chiar de se prăbușește țara punct cu punct, important este ca să câștige în alegeri drojdia peckeristă a PDSR-ului, în frunte cu mult iubitul și stimatul președinte.

Hugo Hauptmann

Brânza de nylon

Am cumpărat de la o alimentară centrală niște brânză, la care i se zicea "de burduf" și cu un preț piperat. Glumind, i-am zis vânzătoarei: "Astas-i brânză de nylon, dacă învelitoarea e din acest material". Pungas cu un kg. și ceva de "burduf" am uitat-o la redacție. Cineva a avut bunăvoința să o pună într-un frigider. Negăsind-o la locul ei, am uitat de ea câteva zile. Într-un timp, brânza de nylon s-a stricat, deși știu că brânza de burduf de deshidratează, se usucă, se iutește, dar nu se împuțe cum s-a împuțit asta. Produsele noastre au nume pompoase, prețuri babane, dar calitate, ioc.

H. Hauptmann

Se-ntrevede NEP-ul

ARALIA inflorește

"Merge magazinul?" Am întrebat-o pe o vânzătoare. "Foarte bine, dar cu salariul stăm prost. Avem câte 150.000 lei lunar. Ce e drept, directorul are peste un milion, că nici nu știu cum se descurcă, săracul," a încheiat sarcastic femeia.

Intr-adevăr, cum se poate trăi cu 150.000 pe lună? Mai bine zis, cât? O săptămână? Și în rest?

Deci, întreprinderea merge, șefii o duc bine, doar tractorii - ca totdeauna, de o jumătate de veac incoace - o duc greu. Salarii mici, și o acțiune ficcare. Sistem de privatizare Mebo.

Mi-am amintit de NRP-ul leninist, când comuniștii s-au gândit să lase țărâniea și clasele de mijloc să producă și chiar să se

îmbogățescă. A urmat curând ruptul. Milioane de agricultori, mai ales ucraineni, au fost jefuiți de produse, ani în șir, înfometaji, ucisi cu înecătorul, care e specialitatea comuniștilor.

Si la noi s-a "dat" pământul (unde s-a dat), fără uncele și mijloace financiare, la alții, salarii minuscule, pensii derizorii (cu excepțiile de rigoare), prețuri "capitalisate". Îmbogățiți-vă fraților!

Avem și noi NEP-ul nostru, tot leninist, dar mai mic, adică NEPUȚ-ul lui Iliescu pedeseristul, fost ceceist, timp de cel puțin 10 ani, chiar în perioada "marginalizării".

Foamea postnepistă va urma, dacă-i votăm pe comuniștii mascați în socialiști.

H. H.

Egalitate pentru dulăi

"Ce pensie aveți?" "A, nici 300.000". "Păi, majoritatea pensionarilor au sub 100.000, așa că dv. sunteți norocos". - "Eu, în calitatea mea de inspector la....., aveam peste 5000 salariu, până în 1989". - "Erați ștab". - "Nu, n-am fost agreat de comuniști". Nu, nu a fost agreat, dar a ocupat mereu posturi mărunțele de conducere, în instituții de tot felul. - "Dar cu partidul dv. (desprins de PSDR) ce s-a întâmplat?" - "Ne-am unit cu socialiștii lui Mohora". - "Tot la comuniști trageți!" - "Să nu etichetăm așa ușor. Faptele vorbesc." Până la fapte, mai va! Deocamdată, palavre socialiste.

H.H.

Se practică atacul, pentru că acesta este apărarea optimă. Se dă atac la oameni: o vorbă, o cugetare, scoasă din context, din operă, dau temei pentru stigmatizare. Nu contează că procedeul poate fi un bumcrang. Moral și metafizic.

Se împlinesc curînd un ande cînd tinărul Pierre-Yves Boissan, doctorand pe o temă din Cioran, într-o discuție la Radio France cu Alain Finkielkrant și Gabriel Liiceanu, îl face praf pe filozoful român pentru exaltările de dreapta din anii '30. Dar mai ales pentru câteva notații relativ la evreitate, la tendința de închidere, delimitare, alteritate absolută. Cînd Cioran, în România anilor '30 evocă prăpastia ce separă pe evreu de oricare altul, este fascist. Ca și cum nu ar figura alari trimiteri în Cărți, în practica rabinică. Atunci cînd, mai tîrziu, în Franța exaltă geniul evreului, este suspectat de falset, de încercare de a spăla un păcat de moarte. Păcatul de a fi aderat - în spirit - la Holocaust. Aferim, bre! Sep un la bătaie tunurile grele ale psihanalizei și ale structuralismului de ultim rîcnet. De fapt, lucrurile stau mult mai simplu. Nouă ne face mereu dojenitor cu degetul orice puță. Mi se pare surrealista și nu mă consolez cu faptul că Gabriel Liiceanu - cu prea destulă stăpînire de sine - i-a devoalat lui Pierre

ATAC

cîteva inadvertențe, ținînd de extremismul lui conceptual. Chiar și moderatorul Finkielkrant a fost excedat. Ei bine, atacul acesta pare a fi ceva ce ține de schizofrenia lumii noastre. Ceea ce la naști este crimă de război, pentru bolșevici este un scuzabil exces de zel mesianic. Vai de învinși, vai de cei socotiți mai mici. Prea puțin se face apel la bunul simț. Atari manevre au barat cîndva drumul spre Nobel al lui Blaga, a lui Eliade. Să ne consolăm cu buna societate a lui Heidegger.

Suspectez acest demers atăcării de falsitate cînd Pierre-Yves Finkielkrant susține că tot Cioranul francez este o diversiune pentru a disimula Cioranul român reactionar. Eventual sub forma unui dicton automat. Moda de a se uza exclusiv de grila explicativă antisemitică poate induce la lectori, tocmai un antisemitism viguros. Atunci cînd Cioran dezesperează de toți și de toate, de Dumnezeu și de Țară, de viață și de moarte, este OK. Doar critica evreului este falsă, disimulantă. De după paravan se văd lungile urechi.

Dar Cioran a suferit profund în primul rînd pentru a fi fost Român. Ca și noi toți.

unii mai mult în spirit, alții mai mult în fapt, stînd sub vreme vitrege. Orice rec - l exemple este fastidios, necesar, măcar la n - minimal: tripotaje - cămătăria (care miroso a program), nu sînt sport - i românești. Românul este ma - de grabă fraier. "Cine a tras în noi?" este o întrebare și pentru Basarabia anului '40, ca și pentru crimele lui Bela Kuhn, cu urme în cimitire arădene, pentru fenomenul Pitești al lui Nikolsky & Co.

Ajunge-vom oare să tratăm totul prin prisma (anti)românismului? Vom opunc pe Șafran lui Moses Rosen, pe Kucima și Lebod cu Javier Solana, pe David Funderburk sau Larnie Craner lui Alfred Moses? Nu, noi trebuie să fim mai înțelepți ca doctorașul francez, care au înțelege cum că pe un alt - de palier conceptual - Cioran, nu terestru, nu sov - Să zicem SHALOM.

Doar știm bine că at - cînd un cățeluș ridică picior - la soclul unei statui, aceas - va rămîne absolut calmă - vizez de ziua cînd ciobăn - mioritic învigorat ofensiv - francofon, atacînd sârăcia - icleatică a neprietenilor va spune: MERDE.

Valer Demian

O femeie purta o perucă plină cu cocaină

Forțele de securitate ale aeroportului internațional din Bogota au arestat, joi, o femeie care se pregătea să se îmbarce la bordul unui avion cu destinația Roma, purtînd o perucă plină cu cocaină. Femeia a fost găsită avînd asupra ei un kilogram de cocaină, ascunsă într-un pachet de forma unui coif, pe care respectiva persoană îl acoperise cu o perucă pe care o lipise de capul său. Autoritățile aeroportului nu au făcut nici un comentariu imediat.

PROGRAMUL GĂRZILOR FARMACIILOR DIN ARAD

În timpul săptămânii programul de gardă începe seara la ora 21,00 și se încheie a doua zi la ora 7,00. Sâmbăta programul începe la orele 7,00 și se încheie luni la ora 7,00

Marți, 29 octombrie:	Farm. GALENUS (Calea Aurel Vlaicu bloc Z16): telefo. 242340.
Miercuri, 30 octombrie:	Farm. OSIRIS (Calea Aurel Vlaicu, Fabrica de spirit): telefon 289097.
Joi, 31 octombrie:	Farm. 78 Grădiște (str. Petru Rareș): telefon 23115
Vineri, 1 noiembrie:	Farm. VATA (Piața Soarelui, Bloc 217): telefon 2645
Sâmbătă, 2 noiembrie:	Farm. 71 (Piața Avram Iancu): telefon: 280979.
Luni, 4 noiembrie:	Farm. ADONIS (Calea Lipovei, Bloc 252): telefon 266746
Marți, 5 noiembrie:	Farm. ARGEFARM (Piața Mioriței, str. Abrud): telefon 265985.

Școala de șoferi "IRIMIA"

Începe o nouă serie
Înscrieți și informații la telefoanele: 286602 și 252083, zilnic între orele 17-22
Școala asigură:
- programare la examene;
- imprimările necesare pentru dosar, întocmirea dosarului, precum și cele mai competente cărți și chestionare.
PLATA MODESTĂ (și în RATE) vă asigură îndeplinirea dorinței de ȘOFER.
Pentru elevi și studenți se acordă o reducere substanțială.

SC "SINTESYS TECHNOLOGIES" S.R.L. vă oferă:

FreeNet - Arad

- sistem informațional public și gratuit -

- * Doriți să fiți bine informați cu date de ultimă oră?
 - * Doriți să aveți acces la ofertele comerciale ale celor mai importante firme din Arad și din țară?
 - * Doriți să citiți cele mai importante ziare arădene direct pe calculatorul Dumneavoastră?
 - * Doriți să încheiați afaceri profitabile?
- ... și toate acestea GRATUIT!?!?

Conectați-vă la FreeNet - Arad, modem 285044!

- * Doriți să vă faceți cunoscut în Arad și în țară?
 - * Doriți ca oferta Dumneavoastră să devină accesibilă oricui, 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână?
 - * Doriți să faceți cunoscute oricui oportunitățile Dumneavoastră de afaceri, sau să cereți ceea ce vă interesează?
 - * Doriți să puteți actualiza totul permanent?
- ... și toate acestea la un preț mic, mic, mic, mic...

Contactați-ne la tel/fax: 285058, fax: 285044

Pentru detalii suplimentare (inclusiv modul de conectare grafic, software necesar, etc), contactați-ne prin telefon, fax sau prin agenții din teren!

